

[Peter Nielsen.]

skatteyder, der ikke har mulighed for at komme ind under nye og udvidede fradragsregler. Og vil man give fradrag til alle, får jo i virkeligheden ingen gavn af dem med undtagelse af det fåtal, der altid har gavn af en svækkelse af progressionen.

Alt dette kan jo til dels anføres over for disse lovforslag, men der er dog skatteformer, der retfærdigvis alligevel bør ændres, og hertil hører sambeskatningen.

Derfor anbefaler jeg lovforslagene, men først til en grundig udvalgsbehandling.

Foged: Det er interessant at høre, med hvilken varme det ærede medlem hr. Peter Nielsen har anbefalet lovforslagene. Jeg modtog, lige før jeg gik på talerstolen, en henvendelse — og jeg går ud fra, at alle politiske ordførere har modtaget den — fra Dansk Kvindesamfund, og man kan ved hurtig gennemlæsning af den se, at Dansk Kvindesamfund ikke ubetinget har tilsluttet sig finansministerens forslag. Det er mit indtryk af finansministerens fremsættelsestale, at han herved mener at indfri et valgløfte om at komme med et forslag om særbeskatning. Det er rigtigt, at han opfylder et valgløfte, men jeg tror ikke, han indfried et valgløfte, for hvis der skal være tale om at indfri et valgløfte, må det vel også forudsætte, at forslaget er velegnet til at blive gennemført, og efter at jeg selv har læst lovforslagene — der er jo mange af dem — og efter hvad den ærede ordfører for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Peter Nielsen har udtalt, er det mit indtryk, at de jo ikke ligefrem er så godt udarbejdet, at man må forvente, at de kan stå uantastede.

Må jeg med det samme i anledning af den såkaldte buket, den højtærede finansminister har fremsat, drage ind i debatten spørgsmålet om, hvad der vil ske med de såkaldte persontilskud, når særbeskatningen gennemføres. Der er ikke nævnt noget om persontilskuddene i fremsættelsestalen og heller ikke i lovforslagene, skønt der jo har været et par dages mellemrum mellem fremsættelserne af disse forslag og forslaget om persontilskud, men alligevel er det et spørgsmål, der straks brænder på.

I årevis har man nu diskuteret sambeskatningens problemer. Både saglige og

usaglige argumenter er ført i marken. Der er fremført eksempler på, at sambeskattede ægtefæller har fundet det økonomisk forsvarligt at lade sig skille som protest mod de gældende skattelove. Mange kræfter er mobiliseret, for at man kunne finde frem til en mere rimelig løsning. Kommissioner har været nedsat og har afgivet betænkninger med, jeg kan vist godt sige vild uenighed om, hvorledes problemet burde løses — jeg tænker på betænkningen af 1963. Regeringen har da heller ikke fulgt de pågældende forslag, men har i stedet forsøgt — jeg forstår ved hjælp af embedsmændene — at finde frem til et selvstændigt forslag; og det er al ære værd. Men efter dette udspil, håber jeg ikke, man vil bebrejde oppositionen, at ikke også vi har et forslag at fremsætte. Der er tilsyneladende så store vanskeligheder, at der skal mobiliseres endog særdeles veluddannede skatteteknikere, for at der kan præsteres forslag som disse.

De foreliggende forslag er så uoverskuelige, at kun et fåtal af særligt uddannede vil være i stand til at klare alle de skattemæssige problemer, der vil opstå i denne lovgivnings kølvand. Allerede ved fremsættelsen er det åbenbart, at en uhyre vækst i skatteadministrationen vil blive nødvendig — det ærede medlem hr. Peter Nielsen var også inde på dette problem — for så slet ikke at tale om alle de bekymringer og besværligheder, der lægges på de pågældende skatteyderes skuldre.

Det primære krav til en sådan skatte-lovgivning må være, at den er mere overskuelig og mere enkelt udformet, således at det bliver åbenbart for alle parter i disse sager, at herefter er, skal vi sige den store retfærdighed sket fyldest. Hvis ikke dette bliver tilfældet, er arbejdet omsonst, og situationen efter lovforslagene eventuelle vedtagelse — jeg siger med vilje „eventuelle vedtagelse“ — vil da ikke være bedre end den nuværende tilstand. Nye kritiske udfald vil blive resultatet.

Regeringen har i forslagene kun taget problemet vedrørende den udearbejdende hustru op. Dette er i sig selv kun en halv løsning. Der er også et problem vedrørende den medhjælpende hustru; så længe der skal svares indkomstskat, og så længe ægtefæller sambeskattes, må der tages hensyn